Rok 1915.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 28. maja 1915.

Nr. 15.

Ustawa

z dnia 22. sierpnia 1914 w przedmiocie połączenia król. woln. miasta Podgórza z stoł. król. miastem Krakowem, wyłączenia tegoż miasta z okręgu Rady powiatowej Wielickiej, oraz w przedmiocie zmiany §§ 18, 42, 48, 49, 53, 54, 62, 67, 85 i 99 statutu stoł. król. miasta Krakowa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Królewskie wolne miasto Podgórze, położone w autonomicznym powiecie wielickim, zostaje połączone z stoł. król. miastem Krakowem w jedną gminę miejscową, pod wspólną nazwą stoł. król. miasto Kraków.

Art. II.

Wskutek tego połączenia przestaje miasto Podgórze istnieć jako samodzielna jednostka administracyjna.

Art. III.

Równocześnie z przyłączeniem do Krakowa, zostaje miasto Podgórze wyłączone z okręgu Rady powiatowej wielickiej.

Art. IV.

Gmina miasta Krakowa przejmuje prawa i obowiązki miasta Podgórza.

Art. V.

Gmina miasta Krakowa obowiązaną jest ściśle dopełnić zobowiązań, przyjętych mocą zawartej z miastem Podgórzem umowy, zatwierdzonej uchwałą Rady miasta Podgórza z dnia 15. i 16. kwietnia 1913 r. i uchwałą Rady miasta Krakowa z dnia 23. kwietnia 1913 r.

Nad ścisłem dopełnieniem powyższych zobowiązań czuwać będzie Wydział krajowy, któremu w tym celu służy prawo zarządzić stosowne środki zaradcze.

Gdyby Rada miejska nie wstawiła we właściwym czasie w swój budżet kwoty potrzebnej na pokrycie wydatków, połączonych z dopełnieniem takiego zobowiązania, ma Wydział krajowy kwotę tę wstawić do budżetu miejskiego.

Art. VI.

W celu złagodzenia względnie usunięcia utrudnień w administracyi powiatowej, powstających z powodu wyłączenia z okręgu Rady powiatowej wielickiej miasta Podgórza, oraz w celu uregulowania sto-

sunków, wynikłych z odpowiedzialności gminy miasta Podgórza jako części powiatu, za zobowiązania powiatowej Kasy oszczędności w Wieliczce, obowiązaną jest gmina miasta Krakowa:

a) przyjąć na siebie wobec funduszu krajowego obowiązek gwarancyi oprocentowania sumy 60.000 koron, tworzącej część pierwotnej sumy 150.000 koron, której oprocentowanie, jako części kapitału zakładowego kolei lokalnej Wieliczka—Myślenice—Mszana dolna, poręczyła Rada powiatowa wielicka;

b) wypłacać Reprezentacyi powiatowej w Wieliczce w pierwszych 25-ciu latach po przejściu miasta Podgórza pod zarząd Rady miejskiej i Magistratu stoł. król. miasta Krakowa (Art. XV.) w ratach kwartalnych z dołu corocznie po 44.000 K.;

c) odstąpić Reprezentacyi powiatowej w Wieliczce 30.000 K rocznie z zasiłku przyznanego z funduszu krajowego dla miasta Podgórza ustawą z 1. marca 1910 Nr. 98 Dz. u. kr. a w myśl art. VIII. niniejszej ustawy przypadającego miastu Krakowowi.

Art. VII.

Z dniem wcielenia do stoł. król. miasta Krakowa miasta Podgórza, przechodzi na gminę miasta Krakowa obowiązek utrzymywania znajdujących się na wcielonym do m. Krakowa obszarze dróg gminnych i powiatowych, jako dróg miejskich.

Art. VIII.

Dopokąd przyłączone tą ustawą terytoryum miasta Podgórza przez przesunięcie linii akcyzowej nie zostanie włączone do okręgu akcyzowego krakowskiego, będą na tem terytoryum pobierane na rzecz miasta Krakowa opłaty od trunków wyłącznie w wymiarze, unormowanym dla Podgórza rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 14. grudnia 1910 Nr. 274 Dz. u. kr., oraz na rzecz funduszu krajowego opłaty od piwa i opłaty szynkarskie w myśl ustawy z dnia 20. grudnia 1905 r. Nr. 11 Dz. u. kr. z r. 1906, a miasto Kraków pobierać będzie zasiłek z funduszu krajowego, przyznany dla miasta Podgórza ustawą z dnia 1-go marca 1910 Nr. 98 Dz. u. kr.

Z chwilą włączenia terytoryum miasta Podgórza do rejonu akcyzowego miasta Krakowa ma mieć na tem terytoryum zastosowanie

art. I. ustawy z 20. grudnia 1905 Nr. 11 Dz. u. kr. z r. 1906, ustanie zaś wypłata zasiłku z funduszu krajowego.

W okresie przejściowym aż do wcielenia terytoryum miasta Podgórza do okręgu akcyzowego krakowskiego, pobierane będą na tem terytoryum na rzecz miasta Krakowa zezwolone gminie miasta Podgórza dodatki gminne do podatków konsumcyjnych od mięsa w wysokości 50% i od wina w wysokości 100%. Żadne dodatki gminne do opłat akcyzowych (podatki gminne), istniejące w Krakowie w chwili przyłączenia nie będą pobierane w okresie przejściowym na terytoryum m. Podgórza.

Art. IX.

Ustawy krajowe, obowiązujące w mieście Krakowie, mają obowiązywać także i w powstałem przez przyłączenie miasta Podgórza powiększonem terytoryum miasta Krakowa, o ile tą ustawą dla tego terytoryum osobne przepisy nie zostały wydane.

Obowiązująca w mieście Krakowie ustawa budowlana będzie obowiązywać także na terytoryum niniejszą ustawą do miasta Krakowa przyłączonem, z następującymi wyjątkami:

1. Przez lat 9, licząc od dnia faktycznego połączenia miasta Podgórza z miastem Krakowem (Art. XV.), nie będą w dzielnicy, z miasta Podgórza utworzonej, obowiązywały wyrazy: »lub kosztów regulacyi i urządzenia już istniejących ulic publicznych« — z pierwszego ustępu § 16 a) w brzmieniu ustawy 28. marca 1910 r. Dz. u. kr. Nr. 89, ani też ostatni ustęp § 16 g) w brzmieniu tej samej ustawy, opiewający jak następuje:

»Magistrat może jednak z góry postanowić, że urządzenie ulicy w terminie oznaczonym, nastąpi przez organa gminne na koszt parcelującego, który obliczone przez Magistrat koszta winien złożyć w Kasie miejskiej przed uzyskaniem zezwolenia na podział gruntu i otwarcie ulicy«.

Aż do czasu zaprowadzenia w Krakowie w drodze ustawy obowiązku właścicieli domów do połączenia kanałów domowych z kanałami publicznymi, obowiązywać będzie w dzielnicy, utworzonej z miasta Podgórza, ustawa z dnia 26. grudnia 1910 r. Dz. u. kr. Nr. 17 z roku 1901.

Art. X.

Postanowienia §§ 18, 42, 48, 49, 53, 54, 62, 67, 85 i 99 statutu stoł. król. miasta Krakowa znosi się w ich dotychczasowem brzmieniu, a natomiast opiewać mają jak następuje:

§ 18.

Rada miejska składa się z 103 członków (radców miejskich). Z powyższej ilości członków Rady miejskiej wybierają wyborcy, zamieszkali na terytoryum Krakowa, jakie istniało przed dokonanem przyłączeniem sąsiednich gmin i obszarów dworskich 72 radców, a wyborcy, zamieszkali na terytoryach, przyłączonych obecnie do Krakowa gmin i obszarów dworskich 31 radców.

W szczególności zaś wybierają wyborcy, zamieszkali na terytoryum dotychczasowej gminy: miasto Podgórze 16 radców, Ludwinów 1 radcę, Zakrzówek z Kapelanką 1 radcę, Dębniki 1 radcę, Półwsie Zwierzynieckie 1 radcę, Zwierzyniec 1 radcę, Czarna Wieś z Kawiorami 1 radcę, Nowa Wieś Narodowa 1 radcę, Łobzów 1 radcę, Krowodrza 2 radców, część Prądnika Białego, oraz część Prądnika Czerwonego i Olszy 1 radcę, Grzegórzki-Piaski 1 radcę, Dąbie z Beszczem i Głębinowem 1 radcę, Płaszów 2 radców.

Wyborcy zamieszkali na przyłączonych do Krakowa obszarach dworskich będą wykonywali czynne prawo wyborcze razem z wyborcami tej gminy, z którą obszar dworski wspólną nosi nazwę.

Członków Rady miejskiej wybierają członkowie gminy prawo głosowania mający. Gdyby powyższa liczba radców miejskich pomiędzy jednym a drugim wyborem przez śmierć, rezygnacyę lub utratę urzędów się zmniejszyła, wtedy Rada miejska do pełnienia obowiązków radców przyzwie tych, którzy przy odnośnym wyborze po wybranych w kole, oddziale lub okręgu wyborczym, do którego ubyły radca należał, największą liczbę głosów otrzymali. Radcy przez Radę miejską przybrani, tylko do najbliższych wyborów obowiązki pełnić będą (§ 45.). (Odnośne do Podgórza zmiany przewiduje art. XI.).

§ 42.

Prezydenta wybiera Rada bądź z grona swego, bądź z grona wyborców, prawo obieralności mających.

Urzędowanie Prezydenta trwa lat sześć, licząc od dnia złożenia przysięgi. Pierwszego, drugiego i trzeciego Wiceprezydenta wybiera Rada ze swego grona (§ 48.).

Do wyboru Prezydenta i Wiceprezydentów przystąpi Rada miejska najdalej w przeciągu dni 14 po opróżnieniu urzędu.

§ 48, ustęp pierwszy.

Urząd wiceprezydentów trwa do końca trzechlecia, w ciągu którego zostali wybrani. Każda odnowiona Rada wybiera trzech wiceprezydentów w sposób przewidziany w § 43.

§ 49.

Członkowie Rady miejskiej urzędują bezpłatnie. Za sprawowanie interesów gminy poza jej obrębem mogą żądać wynagrodzenia.

Pobory służbowe prezydenta i wiceprezydentów miasta oznacza Rada miasta.

§ 53, ustęp pierwszy.

W razie rozwiązania Rady miejskiej przez polityczną władzę krajową mają być najdalej do sześciu tygodni rozpisane nowe wybory 103 członków Rady.

§ 54.

Magistrat składa się z prezydenta, pierwszego, drugiego i trzeciego wiceprezydenta, dyrektora magistratu, z radców magistratualnych oraz innych urzędników.

§ 62, ustęp drugi.

W razie nieobecności lub przeszkody prezydenta, zastępuje go pierwszy wiceprezydent, a tego drugi wiceprezydent, którego znowu zastępuje wiceprezydent trzeci, wreszcie tego ostatniego najstarszy wiekiem radca miejski.

§ 67.

Do ważności uchwał potrzeba oprócz przewodniczącego obecności 40 członków miejskich.

§ 85.

Prezydenta miasta zastępuje we wszystkich sprawach w razie przeszkody pierwszy wiceprezydent, a gdyby przeszkoda także u niego zachodziła, wiceprezydent drugi, w razie przeszkody zaś zachodzącej u ostatniego, wiceprezydent trzeci.

Prezydent może pod własną odpowiedzialnością powierzyć zastępstwo w sprawach do jego zakresu należących, na czas dłuższy aż do odwołania tak pierwszemu, jak drugiemu i trzeciemu wiceprezydentowi i wogóle czynności prezydyalne tak rozłożyć, jak tego wymaga interes miasta.

Rozdział czynności prezydyalnych podaje prezydent do wiadomości Rady i Magistratu.

§ 99, ustęp pierwszy.

W obradach kolegialnych Magistratu biorą udział pod przewodnictwem prezydenta lub jego zastępcy, wiceprezydenci miasta, dyrektor, starsi radcy i radcy Magistratu z głosem stanowczym. W sprawach sanitarnych fizyk miejski, w sprawach budowlanych dyrektor budownictwa, a w sprawach rachunkowych i skarbowych dyrektor miejskiej Izby obrachunkowej, mają w obradach Magistratu także głos stanowczy. Tych urzędników zastępują z głosem stanowczym zastępcy ich w kierownictwie odnośnych wydziałów.

Art. XI.

Aż do czasu zmiany drogą ustawy krajowej, obecnie obowiązujących w mieście Krakowie przepisów statutu, dotyczących ordynacyi wyborczej, mają w dzielnicy utworzonej z terytoryum miasta Podgórza obowiązywać przepisy dotąd w mieście Podgórzu obowiązującej ordynacyi wyborczej gminnej, z następującemi zmianami:

a) 1. Na podstawie spisu wyborców — sporządzonego wedle zasad dziś w Podgórzu obowiązującej ordynacyi wyborczej — będą utworzone 3 koła wyborcze, z których pierwsze i drugie wybiera do

Rady miasta Krakowa po 5 radców i 4 zastępców, a trzecie koło 6 radców i 4 zastępców.

2. Co do powołania i składu Komisyi reklamacyjnej oraz co do sposobu załatwiania reklamacyi, dalej co do rozpisania wyborów, tworzenia Komisyi wyborczych, sposobu przeprowadzania wyboru i głosowania, wreszcie co do ogłaszania wyniku wyborów, wnoszenia zarzutów przeciw wyborowi i ich załatwiania, tudzież co do weryfikacyi wyboru, obowiązywać mają przepisy §§ 34—40 statutu m. Krakowa, oraz przepisy regulaminu wyborczego, obowiązującego w Krakowie.

W sprawie wyboru prezydenta i wiceprezydentów miasta obowiązują postanowienia statutu m. Krakowa.

3. Bierne prawo wyborcze przysługiwać będzie w pierwszych 12 latach, licząc od dnia faktycznego połączenia miasta Podgórza z miastem Krakowem, w dzielnicy Podgórze jedynie wyborcom, zamieszkałym stale przynajmniej od roku w Podgórzu.

b) Radcy miejscy i zastępcy z dzielnicy Podgórze wybierani będą na lat 6.

Po upływie trzech lat od pierwszego wyboru, dokonanego po wejściu w życie niniejszej ustawy, tudzież po upływie trzech lat od wyboru dokonanego skutkiem rozwiązania Rady miejskiej, ustąpi na zasadzie dokonanego losowania z pierwszego i drugiego Koła wyborczego po 2 radców i 2 zastępców, a z Koła trzeciego 3 radców i 2 zastępców. Na przyszłość zaś co trzy lata ustępować będą ci radcy miejscy i zastępcy którzy już przez lat 6 ten urząd sprawowali.

Po upływie pierwszego trzechlecia — licząc od pierwszego wyboru albo od rozwiązania Rady — do ilości radców miejskich i zastępców, którzy mają ustąpić, doliczyć należy tych radców i zastępców, którzy ubyli przez śmierć, rezygnacyę lub z innych przyczyn.

Z upływem każdego dalszego trzechlecia dokonany ma być wybór radców i zastępców na wszystkie opróżnione miejsca. W miejsce radcy ubywającego przed końcem okresu wyborczego, powołany być ma do grona Rady miejskiej zastępca z tego samego koła wyborczego z którego radca ubył.

Z pomiędzy zastępców ten będzie powołany, który przy wyborze największą ilość głosów otrzymał. W razie równości głosów rozstrzyga los.

Gdyby jednak tyle radców wybranych z dzielnicy Podgórza ubyło, iżby liczby radców z jednego Koła wyborczego nawet przez powołanie wszystkich z tego Koła zastępców uzupełnić nie można, będzie

bezzwłocznie na podstawie ostatniej listy wyborczej rozpisany wybór uzupełniający z tegoż Koła wyborczego.

Radcy i zastępcy w wyborze uzupełniającym wybrani, urzędować będą tylko do końca okresu wyborczego tych radców i zastępców, w których miejsce zostali wybrani.

Art. XII.

Czas trwania mandatu członków Rady miasta, wybranych z terytorium Krakowa, jakie istniało przed obecnem przyłączeniem gminy miasta Podgórza, nie doznaje zmiany przez obecne rozszerzenie granic miasta Krakowa.

Art. XIII.

W okresie 12 lat, licząc od dnia faktycznego połączenia miasta Podgórza z miastem Krakowem, ma być jeden członek Prezydyum miasta Krakowa (prezydent i trzej wiceprezydenci) wybrany z grona radców miejskich z Podgórza.

Art. XIV.

Wybór członków Rady miasta Krakowa z okręgu wyborczego utworzonego z powodu połączenia z miastem Krakowem miasta Podgórza, nastąpi najpóźniej w ciągu 4 tygodni po faktycznem połączeniu obu miast.

Art. XV.

Termin, w którym terytoryum miasta Podgórza przejdzie pod zarząd Rady miejskiej i Magistratu stołecznego królewskiego miasta Krakowa, wyznaczy c. k. Namiestnictwo, w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Z dniem tym przestaną na przyłączonem obecnie do miasta Krakowa terytoryum obowiązywać ustawy krajowe, którym ono jako samoistna gmina miejska podlegało, a natomiast zaczną obowiązywać ustawy krajowe (art. IX.), którym podlega miasto Kraków.

Z dniem powyższym zostanie rozwiązana Rada miejska w Podgórzu. Do terminu w niniejszym artykule oznaczonego pozostanie w te-

rytoryum do miasta Krakowa obecnie przyłączonem, nadal w mocy urzędowa działalność c. k. władz państwowych i administracyjnych.

Art. XVI.

Od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy aż do chwili faktycznego połączenia, będzie mógł zarząd miasta Podgórza zaciągać zobowiązania i pozbywać majątek jednak tylko na podstawie zgodnego porozumienia się Burmistrza z Prezydentem miasta Krakowa ewentualnie w wypadkach, w których podług statutu miasta Krakowa wymaganą jest uchwała Rady miejskiej, na podstawie zgodnych uchwał obu Rad miejskich, które mają być przedłożone Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia, o ile stosownie do treści tych uchwał takie zatwierdzenie podług statutu miasta Krakowa jest do ważności potrzebne. W braku porozumienia między Burmistrzem miasta Podgórza a Prezydentem miasta Krakowa, ma być dana sprawa przedmiotem uchwały obu Rad miejskich, a w razie braku zgodności rozstrzygnie ją Wydział krajowy ostatecznie.

C. k. Namiestnictwo i Wydział krajowy zarządzą, aby działalność urzędów państwowych i autonomicznych, o ile ona dotyczy przyłączonego niniejszą ustawą terytoryum miasta Podgórza, jak najspieszniej przekazaną została gminie miasta Krakowa, w zakresie statutem tejże gminy określonym.

C. k. Namiestnictwo zarządzi również, aby w miejsce c. k. władz państwowych, właściwych dotychczas dla miasta Podgórza, czynności odnośne objęły c. k. władze, właściwe dla miasta Krakowa.

Wydział krajowy wyda odpowiednie zarządzenia, aby majątek i dobro gminne miasta Podgórza inwentarycznie gminie miasta Krakowa oddane zostały.

Art. XVII.

Postanowienia przejściowe.

Na czas przejściowy t. j. na czas od chwili rozwiązania Rady miejskiej w Podgórzu aż do czasu wstąpienia wybranych z Podgórza członków Rady m. do Rady m. Krakowa ma być dodanym Prezydentowi m. Krakowa wydział, złożony z dotychczasowego Burmistrza m. Podgórza i 12 członków, którego skład ustanowi ze swego grona Rada m. Podgórza przed jej rozwiązaniem. Temuż wydziałowi przysługiwać

będzie zakres działania unormowany przepisem § 112 ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 Nr. 24. Dz. u. kr.

Art. XVIII.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. XIX.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń dnia 22. sierpnia 1914.

Franciszek Józef w. r.

Heinold w. r.

Nr. 16.

Ustawa

z dnia 22. sierpnia 1914 w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Dąbrowie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 200.000 K.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Dąbrowie zezwala się po myśli § 24. ustawy o Reprez. powiat. w brzmieniu ustawy z dnia 5. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 201 na zaciągnięcie imieniem powiatu Dąbrowskiego pożyczki w kwocie 200.000 K w obligacyach komunalnych Banku krajowego.

Art. II.

Waluta pożyczkowa użytą być ma wyłącznie na pokrycie kosztów budowy tych dróg, które objęte są programem budowy uchwalonym

przez Radę powiatową w Dąbrowie na posiedzeniu z dnia 22. czerwca 1912 r.

Art. III.

Pożyczka zrealizowaną być ma stopniowo w miarę postępu robót i za poprzedniem każdorazowem zezwoleniem Wydziału krajowego.

Art. IV.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi Skarbu.

Wiedeń dnia 22. sierpnia 1914.

Franciszek Józef w. r.

Heinold w. r. **Engel** w. r.

Nr. 17.

Ustawa

z dnia 12. września 1914 o wyłączeniu przysiółka Kropiwiszcze ze związku gminy Kornicz, powiat Kołomyja i utworzeniu z niego samoistnej gminy administracyjnej.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Przysiółek Kropiwiszcze wyłącza się ze związku gminy Kornicz, powiatu Kołomyja i tworzy się z niego samoistną gminę administracyjną.

Art. II.

Do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy ma być Rada gminna w Korniczu rozwiązana, a natomiast mają być zarządzone i przeprowadzone nowe wybory do Rady gminnej w Korniczu i Kropiwiszczu.

Art. III.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 12. września 1914.

Franciszek Józef w. r.

Heinold w. r.

Nr. 18.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 1. października 1914, L. 21.716/pr.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. września 1914 zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1914 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Gorlickim w roku 1911.

UCHWAŁA

Reprezentacyi powiatowej w Gorlicach zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51 pobierać z roku 1911 dodatki powiatowe w wysokości 61% (sześćdziesiąt jeden) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przy-

pisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 19.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 1. października 1914, L. 21.717/pr.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. września 1914 zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1914 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Gorlickim w r. 1912.

UCHWAŁA.

Reprezentacyi powiatowej w Gorlicach zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1912 dodatki powiatowe w wysokości 61% (sześćdziesiąt jeden) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 20.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 2. października 1914, L. 21.721/pr.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. września 1914 zatwierdzić Najmiłościwiej następu-

jącą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 18 lutego 1914 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Gorlickim w roku 1913.

UCHWAŁA

Reprezentacyi powiatowej w Gorlicach zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51 pobierać z roku 1913 dodatki powiatowe w wysokości 61% (sześćdziesiąt jeden) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

21.

Rozporządzenie

całego Ministerstwa z dnia 15. stycznia 1915, którem wydaje się ograniczające zarządzenia policyjne w sprawie paszportów.

Odnośnie do rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 25. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 158, dotyczącego zawieszenia artykułów 8., 9., 10., 12. i 13. państwowej ustawy zasadniczej o ogólnych prawach obywatelskich z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 142, wydaje się wskutek uchwały całego Ministerstwa na podstawie § 8 ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, następujące policyjne zarządzenia ograniczające co do paszportów.

§ 1.

Przekraczanie granic (pobrzeży) królestw i krajów, reprezentowanych w Radzie państwa, o ile one tworzą zarazem granice Monar-

chii austryacko-węgierskiej, dozwolone jest tylko w punktach przejścia, oznaczonych przez Naczelnika kraju w porozumieniu z wojskowym komendantem terytoryalnym.

§ 2.

Każdy, kto udaje się przez granice, w § 1 oznaczone, do krajów tutejszych lub zagranicę, jakoteż każdy obcokrajowiec, podróżujący w krajach tutejszych, winien wykazać się wystawionym należycie paszportem podróży.

Paszport podróży należy okazać na ewentualne żądanie urzędowe a przy przekraczaniu granicy, jeżeli przeciw dalszej podróży nie zachodzą przeszkody, zaopatrzyć zawidowaniem przez władzę graniczną.

Inne dokumenta podróży, jako to karty legitymacyjne, książki robotnicze, książki służbowe i karty paszportowe, wychodzą co do tych podróżujących z użycia.

§ 3.

Paszport podróży musi odpowiadać wymogom § 20 obwieszczenia ministeryalnego z dnia 10. maja 1867, Dz. u. p. Nr. 80, zawierać opis osoby oraz musi być zaopatrzony w fotografię, wiernie oddającą wizerunek podróżującego, tudzież zawierającą poświadczenie urzędowe, iż posiadacz paszportu jest rzeczywiście osobą, którą przedstawia fotografia.

Podróżujący winien fotografię na samym wizerunku własnoręcznie atramentem podpisać wobec władzy, wystawiającej paszport. Fotografię należy wlepić do paszportu podróży i zaopatrzyć w ten sposób pieczęcią urzędową władzy, aby ta pieczęć mniejwięcej w połowie znajdowała się na fotografii a w drugiej połowie na papierze paszportu podróży.

Urzędowe poświadczenie, przewidziane w ustępie 1, winna wystawić właściwa polityczna lub rządowa władza policyjna, względnie winien je wystawić poseł lub zawodowy konsul państwa, do którego przynależy posiadacz paszportu; zagranicą wystarcza także poświadczenie sądowe lub notaryalne.

§ 4.

Paszport podróży, wystawiony przez jedną z władz zagranicznych, musi być zaopatrzony w wizę c. i k. misyi lub c. i k. konsulatu, upoważnionego do tego.

§ 5.

Dla mieszkańców nadgranicznych może Naczelnik kraju w porozumieniu z wojskowym komendantem terytoryalnym zaprowadzić ułatwienia co do postanowień §§ 1 do 4 niniejszego rozporządzenia.

Również Naczelnik kraju jest uprawniony, dla wypadków, w których dostarczenie paszportu jest niemożliwe, dopuścić w porozumieniu z wojskowym komendantem terytoryalnym do uznania innych papierów urzędowych za wykazanie się dostateczne.

§ 6.

Za przekroczenia tego rozporządzenia karać będą według postanowień w § 9 ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, polityczne władze powiatowe i własne rządowe władze policyjne, ostatnie w miejscach, w których istnieją.

Gdy osoba, która dopuściła się takiego przekroczenia, jest obcokrajowcem, należy ją nadto stosownie do istniejących przepisów wydalić z królestw i krajów, w Radzie państwa reprezentowanych.

§ 7.

Naczelnik kraju ma w porozumieniu z krajowemi władzami skarbowemi wydać potrzebne zarządzenia co do przeprowadzania rewizyi paszportów przez graniczne organa cłowe i organa bezpieczeństwa na oznaczonych w § 1 granicach powyższych krajów.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20. stycznia 1915.

Z tą chwilą uchyla się rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 25. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 159, i z dnia 31. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 187.

Nr. 22.

Ustawa

z dnia 26. marca 1915 o wyłączeniu przysiółka Wyglanowice ze związku gminy Chochorowice, powiatu nowosądeckiego i wcieleniu do gminy Stadło.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Przysiółek Wyglanowice w powiecie nowosądeckim wyłącza się ze związku gminy administracyjnej Chochorowice i wciela się do gminy administracyjnej Stadło tegoż samego powiatu.

Art. II.

Do trzech miesięcy po wejściu w życie niniejszej ustawy mają być Rady gminne w Chochorowicach i w Stadle rozwiązane i mają być przeprowadzone nowe wybory do Rad gminnych w obydwu tych gminach.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 26. marca 1915.

Franciszek Józef w. r.

Heinold w. r.

Nr. 23.

Ogłoszenie

c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 29. kwietnia 1915, L. VIIa 36.610, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w niektórych szpita-

lach powszechnych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Wydział krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem galicyjskiem ustanowił dla niżej wymienionych szpitali powszechnych począwszy od dnia 1. maja 1915 następujące taksy leczenia na III. klasie.

Szpital powszechny w Białej	3	K.	— h.
» » » Bochni	2	»	— »
» » » Kołomyi	2	»	— »
» » » Kosowie	2	»	10 »
» » » Nowym Sączu	2	»	35 »
» » » Nowym Targu	2	»	50 »
» » » Sniatynie	2	»	30 »
» » » Wadowicach	2	»	45 »
» » » Żywcu	2	»	— »

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

Nr. 24.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 10. maja 1915, L. 8278/pr. o dalszym poborze dodatków krajowych w dotychczasowej wysokości w I. półroczu 1915.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 28. kwietnia 1915 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę galicyjskiego Wydziału krajowego z dnia 9. lutego 1915, w sprawie dalszego poboru dodatków krajowych w dotychczasowej wysokości w I. półroczu 1915, a to pod warunkami, unormowanymi Najwyższem postanowieniem z dnia 1. lipca 1898 i z zastrzeżeniem stanowczego ustalenia wysokości dodatków krajowych na rok 1915 na podstawie budżetu krajowego, który Sejm krajowy uchwali.

Według tego Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały Wydziału krajowego dodatek krajowy:

a) po 72 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości w państwowym podatku gruntowym, domowo-czynszowym, domowo-klasowym i 5% podatku od domów, wolnych od podatku czynszowego;

b) po 78 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości w państwowych podatkach bezpośrednich osobistych, wprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku dochodowego, unormowanego ustawą z dnia 23. stycznia 1914 Dz. u. p. Nr. 13;

c) opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim, opłacać będą dodatek do podatków pod a) wymienionych po 68 groszy, zaś do podatków pod b) wymienionych po 74 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

KRAKÓW — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.